

Bạn Tôi Đang Ở Thành Phố Hồ Chí Minh

Bạn tôi, một người già / ở cùng cháu, con gái; chàng rể đã nhập trại vì nhiễm và cách ly!

Con gái, cháu thăm về, hình như đã bị dính; bạn tôi thấy bất hạnh và bật khóc tự nhiên...

Bốn bảy năm bình yên, bây giờ Trời quay mặt. Con gái đỏ con mắt, cháu ngoại mặt bơ phờ...

Quên phất ngày tháng xưa, dăm chiêu ngày tháng tới...Bà đứng xa cháu Ngoại. Mẹ cũng ngời xa con...

Tất cả chờ tiếng chuông của cái phone reo báo...Mưa gió buồn áo nã. Cơm, ai đói thì ăn!

Mới hôm qua lăng xăng, hôm nay thì lạnh ngắt. Nhìn ảnh chân dung Bác...thành phố Bác đang đau!

Bạn tôi sao? Đang sao?

Tin mong chờ chưa có.

Nhìn cái hình con chó,

bạn ôm...Sao mà buồn!

"Di Biến Động" vô ngôn? Bỗng bật lên thành tiếng...Từ reo hò Kách Mệnh, chừ Đi! Đi đâu?

Đố ai cầm chữ Sầu, cắn chơi...không rướm máu! Mưa ngoài trời rào rào. Mưa trong nhà...lê thê!

Trần Vấn Lệ